

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1604

In Signe Martyrivm SS. Tergeminorum, Speusippi, Eleusippi, & Meleusippi:
itemque S. Leonillæ auiaë eorum. Neonis item, qui hæc gesta conscripsit,
& Turbonis. Paßi sunt anno Saluatoris 179. Soterius ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42667

Petrus Ia-
fans eorum
precibus à
captiuitate
liberatus.

Quorum meritis & orationibus proculdubio
ctum, vt Rex eum cum suis, magna multorum
miratione, missum faceret. Ceterum ipse facti-
te abeundi accepta, ignarus planè viarum, erran-
dus vagabatur: à primo occurrente Saraceno
manipulo pro certo maclandus. Tunc in re-
sperata, rursus a pietate consilio capto, iumentis
sacris onustum reliquijs antè se egit, sine vlla
pidatione, cum trepido tamen agmine, illud
quens. Factumq; vt eius ductu, & Saraceno-
sidias euitarent, & sine vllò errore ad Sep-
bé douenirent. Indè ingèti præsentis nauis
riculo, Hispalim delati sunt. Postremò pleni
titix & exultationis, Colimbriam appulere; vbi
regina Orocha, & vniuersa, multitudine, festi-
gaudio excepti, sacrum sanctarum reliquiarum
thesaurum depofuerunt; quas regina in mona-
rio, S. Crucis honorificè collocauit multis mira-
culorum indicijs claris.

Coruscant
miraculis
post obitū.

IN SIGNE MARTYRIVM SS. TERGEMINORVM,
minorum, Spensippi, Eleusippi, & Neleusippi: item
quæ S. Leonilla auia eorum. Neoni item, qui beatus
sta conscripsit, & Turbonis. Passi sunt anno
Saluatoris 179. Soteris Papa quinto,
M. Aurelij Imp. de: mo se-
ptimo.

Vide Cæf.
aro. 2. Tom.
Ann. Eccle.
& Notat. in
Mart. Rom.

17. Ianuarij.

S. Polycar-
pus mittit
suos ad fide-
les confir-
mandos tē-
pore perse-
cutionis.

SANCTVS Polycarpus Smyrneorum ato-
stes, uir amplificandæ milie Christianæ ad-
modum studiosus, vt intellexit Satanam no-
ua tempestate Gallicanas ecc'ias quasdam ex-
gitare, confestim eximia pietati & Christiano-
bore, bellatores, Antiochum, Benignum, & Lyp-
sum Diaconum eò destinavit, v. propulsato fide-
vito

virtute hostium impetu, deiectos fidelium animos erigerent, confirmarentque. Qui nullum pro Christi gloria periculum recusantes, primum ad Massiliensium littora, inde Eduam prospero cursu delati sunt. Erat ibidem Faustus quidam non solum antiqua generis nobilitate, sed & senatoria dignitate apud suos honoratus; qui aduentantes Christi ministros lauto ac splendido excepit hospitio, familiam, patria superstitione adhuc constantem, lustralibus aquis expiandam tradens. Erat & filius Symphorianus nomine, summe spei adolescens, qui ab Andochio sacro fontis admotus, à Benigno lustratus est: & Christi seruitio summa parentis voluntate ac gaudio, perpetuo consecratus. Et quidem Faustus, ut erat ardenti in DEVM fide, cognita egregia sacerdotum istorum prudentia, oblata occasione vendum ratus, orare & obsecrare non desinit, ut ad Leonillam sororem suam, cuiem viribus in gonice proficiscerentur: nepotesque eius ex filio, Tergeminos fratres, præclara indole iuvenes ad Christum aggregarent. Nec mora: Partio inter se munere, Benignus Lingonium, Andochius & Thyrsus Augustodunum contendunt. Et hi quidem multis ad Christi ouile congregatis, postremo in clytam martyrij coronam adepti sunt. Ille verò à Leonilla incredibili gaudio exceptus: rem pari alacritate ac fide peregrinatus.

Faustus eos
excipit ho-
spitio.

Faustus eos
ad Leonil-
lam mittit.

Primum ad ædes piæ matronæ deuenit, nepotes in agro Pasmasio, prophano fortè sacrificio occupati, simulachro deæ Nemesis litabant: reliquas impuri libaminis ad auiam deferentes, quas illa, præsertim Benigno, canibus indignabunda proiectis, inflammatoque Christi amore animo, talem

Leonilla ad
nepotes o-
ratio.

talem ad nepotes orationem instituit; Dilectissimi mi nepotes, quamdiu cum execranda religionum mancipia, ficta formataque ab hominibus opera, inani superstitione colere? Adeo mentes estis, ut credatis ligno, & lapidi diuinitatem inesse? Quare non potius ad coeli terrarum Conditorem, verum & æternum Deum, mentes eleuatis? Quid iuuat tantoperè tenebris, pro luce, delectari? Conuertite animum ad commonem omnium nostrum Saluatorem, Christum Iesum, cuius immensam in nos bonitatem, sanctissimus Sacerdos (Benignum autem demonstrabat) luculenter explicare poterit. An creditis certam vobis salutem, opemue, in rebus præstare posse? Hæc aliaque Leonilla nepotibus magna contentione inculcante, illi in re tuos defixi intuitus, tandem in has voces prorunt: Quid est, quod hæcenus rem tantam tam tenaci silentio compressam tenuisti? Quare toties impuris sacrificijs contaminari voluisti? quidem idolorum vanitas nullo nõ tempore vobis suspecta fuit; sed errantes quis vnquam in viam reuocauit? quis Saluatorem Christum auribus culcauit?

Respondent
Tergemini
Leonilla.

His auditis Leonilla sublatis in cœlum manibus, immensas Deo gratias agere, lachrymas pro gaudio funderè, dulcissimis oculis nepotes intueri; denique istiusmodi responsum reddere, Nolite mea viscera, quanta mentis pertinacia patens vester, filius meus, diuinæ gratiæ semper reluctans sit; quem vehementer infelix à studio veritatis abhorruerit. Illo autem viuo nunquam vobis tantum sperare potui quantum nunc. Christi gratia subito collatum video. Agite igitur.

fructus ad celestem diuini huius uisus doctrinam
 aures adfert. Illi pijs auiæ monitis audientes. ita
 se Christi sacerdoti dociles præbuerunt, ut non
 modo baptisimæ expiati pietatem sectarentur:
 sed multis admirandæ virtutis documentis per-
 ceptum fidei lumen omnibus patefacerent. Por-
 ro benignus, ardens fidei lucerna, cunctis in cir-
 cuita gentibus lumen fidei inferebat, donec a-
 pus Dionem à sceleratis idolorum cultoribus
 apprehensus, præclara martyrij palma, præmium
 laborum suorum percepit.

Baptizatus
 Tergemini.

Benignus
 martyr.

Cæterum Tergemini fratres comminuto Ne-
 metis simulacro, fanisque duodecim, funditus e-
 ueritis & idolorum statuis in frustra concisis, iam
 Lingoniam fama compleuerant. Nec mora. pri-
 mores ciuitatis ad eorum domicilium aduolan-
 tes, percunctati sunt qua uel audacia uel temerita-
 te in eam mentem impulsus essent, ut in deos iniu-
 rij, fanæ & simulacra eorum diruissent? Illi re-
 spondum suis uirtutibus dignum reddiderunt, ar-
 gueruntque illorum dementiam, quod deorum
 nomine, saxa & metalla, hominum manibus for-
 mata dignarentur. Vnde inter eos quidam, nomi-
 ne & re Quadratus, iracundia commotus, Speus-
 ippo & Eleusippo a lapas infixit. Meleusippus uero
 Cui, inquit, & me istius beneficij cum fratribus
 participem non facis? An me existimas ab horum
 fide ac pietate degenerem, uestro adhærere con-
 formi? Cui Quadratus, furore æstuans. Hodie uari-
 rij excarnificati supplicij, acerbissimæ mortis
 degustabitis aculeos. Et hoc est, inquit Eleusippus,
 quod toto desiderio exquirimus, nam pro suppli-
 ciorum grauitate, præmia à Deo ampliora con-
 sequemur. Aderat Palmatus quidam, diligens i-
 dolorum cultor, qui deorum infamiam extimes-
 cens:

Tergemini
 idola con-
 fringunt.

Meleusippi
 egregia uir-
 tus.

cens; Nisi, inquit, horum linguas præciderint non desinent eas petulanter in deos exercere. Speusippus respondit; & præcis linguis, fides in Christum perstabit, & spiritus, ipsa magnalia prædicabit. Tunc Palmatus & Hermogenes exclamârunt; O infelices ad virtutum cæca mente ruentes. Quibus Speusippus Mori pro Christo gloriosum est; inde ad beatam immortalitatis gloriam deimus.

Mori pro Christo gloriosum.

Hac inuicta eorum moti constantia Palmatus, Quadratus, & Hermogenes, inito inter se consilio, Leonillam aduocarunt, modestis & benignis verbis eam inuitantes, vt monitis suis, ne pro ab imminente suppliciorum atrocitate præteriret: ad contemptaque deorum sacrificia recederet. Illa spondit, se eos à supplicijs abducatam, eaque quæ ad salutem eorum facerent, persuasuram.

Leonilla nepotes suos in Christi confessione confirmat.

Nec mora: ad pios robustosque adulescentulas letas incredibili irruens gaudio, vim lacrymarum fudit, osculis & amplexibus eorum inuolabilis. Vocem deinde gaudij plenissimam protulit. Filioli, inquit, quàm magno vos breui à Deo obtandi estis munere? quis tota in familia nobilitatis vobis illustrior? Hodiè enim immortalitatem spero, nomini consecrabitis. Suscipite constantium certamen, nulla vos aduersitas frangat, nulla mentaneis laboribus splendidissimam æternæ vitæ coronam promerebitis. Ab hisce alijque sermonibus, Leonilla rursus domum suam perijt. Sancti verò ad certamina protinus aduocati fuere. Et quidem vt Leonillæ verbis plurimum eborborum constantiæ accessisse compertum est, ilicò in equuleum tanta crudelitate extensis

ve solatis membrorum compagibus, animam efflare putarentur. Inde eodem animi robore in Christi Confessione persistentes, & iudicium tyrannidi insultantes, in pyram precipitati sunt.

Sed ignis, exustis tantum vinculis, eos illaesos reliquit. Hoc miraculum ingens populi clamor excepit. ministri verò tyrannidis, comportatis certam lignis, Sanctorum exustionem accelerabant. Sed flammæ non solum eis refrigerium, sed etiam eximiam pulchritudinem cum admirabili claritate coniunctam præstitere. Itaque redacta in cineres pyra, plebs circumfusa sanctos tanto decore nitentes sine fine obstupuit. Quibus illi: Quid obstupescitis, aut hanc virtutem tantoperè admiramini? Christi hæc potentia est, qui pro sua in vos clementia nos illesos conseruat, vt tanta miraculorum virtute edocti, deorù vanitatem tandem aliquando agnoscatis.

Hæc cum dicerent derepentè chorum Angelorum ad se venientem viderunt. Vnde supplices in orationem prostrati omnes, corporeis erepti gurgustiolis ad cælos emigrarunt. Corpora eorum fuerè à fidelibus secundo ab vrbe Lingonico milliaro sepulta, in vico, Vrbarum nomine: vbi miraculis clarere dicuntur. Cæterum eorù exemplo ad similem gloriam plurimi exarserunt: qui propagandæ fidei cupidi, pari alacritate martyrij palmam adepti sunt. Erat matrona quædam, speciosa pietate, Louilla nomine, quæ tam præclaro martyrum horù agone excitata, spreto maritali còsortio, & vnico filio à maternis amplexib. constanter excusso, in medias infideliù turbas, furorè in Christianos spirâtes, puolauit intrepida: magna voce Christianâ se, & Christi ancillâ exclamâs. Vt ita i giur, & à capillis crudeliter suspensa, varijs

Horrenda
Tergemino
rum supplicia.

Migrant ad
caelum.

Martyrium
S. Louillæ

et

Item Leonilla.

est ludibrijs & supplicijs affecta. Quae in Christi confessione inuicta persistens, tandem cum Leonilla, gladio perempta, gloriosum martyrii certamen peregit.

Neonis.

Harum quoque virtute prouocatus Neonus, eius historiae scriptor, confestim codicem Turboni tradidit: & in medias persecutorum bas exiliens, Christum constanter confessus. Qui multiplicatis ictibus, eodem in loco gloriose certamine occubuit. Postremo & ipse Turboni multa virtute incensus, eodem fine beatorum sociatus est.

Turbonis.

VITA S. ANTONII ABBATIS.

Athanasio Episcopo Alexandrino conscripta.

Vide Czf. Baron. Tomo 3. Annal. Ecclie.

Centenarius quinquennio maior. Anno Domini 358. Liberij Papae 7. Constantij Imp. 22.

17. Ianuarij.

Antonij genus & patria

SANCTVS Antonius Aegypto oriundus, parentibus cum generis nobilitate tum in religione minimè obscuris, tanta est curam nutritus, vt praeter parentes domumque cognosceret nihil. Veruntamen nulla animi mollitudo fractus, diuino imprimis flagrabat amore, ad coelestium rerum studiosus, vt ineptas non modo fabulas, sed & profanas disciplinas remissas, quae aiunt, velis que fugeret. Hoc pietatis igniculo per quotidiana incrementa, magis magisque scintillante, pij parentes mortis soluere debitum, iam annum agente octauum decimum, aue vixissimum, quae aetas, matura haudquaquam destitit prudentia, & oeconomicae domus, & sororis puellae curae, idonea inuenta fuit. Caeterum temerario obitu parentum mense, terreni pulueris percussus

Adhuc puer abhorret omnia profana.